

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE
KOMISIJA ZA PRITOŽBE IZ DELOVNEGA RAZMERJA

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 16 76
F: 01 478 16 99
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Številka:
Datum: 13. 11. 2013

Na podlagi 1. točke drugega odstavka 35. člena in prvega odstavka 39. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 - uradno prečiščeno besedilo in naslednji; v nadaljevanju ZJU) je Komisija za pritožbe iz delovnega razmerja pri Vladi RS (v nadaljevanju Komisija za pritožbe) v senatu ----- kot predsednica senata ter ----- in ----- kot članici senata, v zvezi s pritožbo -----, roj. -----, zoper sklep Ministrstva ----- o izredni odpovedi pogodbe o zaposlitvi št. ----- z dne -----, vloženo po pooblaščenem odvetniku -----, na ---- seji dne 13. 11. 2013 izdala naslednji

SKLEP

- 1. Pritožba -----, roj. -----, zoper sklep Ministrstva za ----- o izredni odpovedi pogodbe o zaposlitvi št. ----- z dne -----, se kot neutemeljena zavrne.**
- 2. Stroški, ki so nastali med postopkom in v zvezi z njim, gredo v breme pritožnika.**

Obrazložitev

----- (v nadaljevanju pritožnik) je vložil pritožbo po pooblaščenem odvetniku zoper sklep Ministrstva za ----- o izredni odpovedi pogodbe o zaposlitvi št. ----- z dne 17. 10. 2013, s katerim mu je bila izredno odpovedana pogodba o zaposlitvi ----- (v nadaljevanju izpodbijani sklep). Navaja, da je v izjavi za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela res navedel, da se na delo in z dela vozi iz naslova -----, kjer ima tudi prijavljeno stalno prebivališče. Na ta naslov se je z družino preselil zaradi sinovega študija na Fakulteti za pomorstvo in promet v Portorožu. Pritožnik se je tako ves čas do oktobra 2013 na delo in z dela vozil iz omenjenega naslova. V tem času se je morda enkrat ali dvakrat mesečno, razen v mesecu septembru 2013 nekoliko večkrat zgodilo, da je pritožnik prespal in se na delo vrnil iz naslova ----- . Razlog za to je bil, da je takrat službeno zadržan v Savinjski dolini in je zaradi smotrnosti prespal v Trbovljah in se v večernih urah ni vračal na naslov v Portorož. V mesecu septembru 2013 pa je v Trbovljah prespal večkrat zaradi procesa selitve iz Portoroža, ko je sin v septembru 2013 opravil vse študijske obveznosti. Pritožnik je zato konec septembra 2013, ko je odpadel razlog za bivanje na naslovu v Portorožu delodajalca obvestil in podpisal izjavo, s katero je delodajalca obvestil, da se je že v mesecu septembru 2013 na delo in z dela večino časa vozil iz naslova v Trbovljah in da se bo tudi v bodoče vozil iz na delo od tam,, zato je tudi podpisal novo izjavo z dne 29. 8. 2013. Pritožnik tako tudi ni imel kakršnihkoli zadržkov pred podpisom izjave z dne 29. 8. 2013, da obstajajo razlogi za sum o zlorabi pravice do povračila stroškov prevoza in s katero je bil seznanjen z možnostjo nadzora. V kolikor bi pritožnik menil, da mu bo že zgolj zaradi nekajkratne vožnje iz drugega naslova kot prijavljenega, vročena izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi, bi vsekakor delodajalca dnevno obveščal o tem, iz katerega naslova prihaja na delo in na kateri naslov se vrača iz dela, česar pa delodajalec od pritožnika ni zahteval. Pritožnik bi obvestil delodajalca že v začetku septembra 2013 o tem, da bo na delo odslej prihajal iz Trbovelj, v kolikor bi za to dejstvo že v začetku septembra z gotovostjo vedel. Ker pa se je zaradi poteka dogodkov v mesecu septembru 2013 izkazalo, da bo pritožnik na delo in z dela odslej prihajal iz naslova v Trbovljah,

je o tem obvestil delodajalca, pri tem dodaja, da izjava z dne 30. 9. 2013 sovpada s koncem študijskega leta. Pritožnik meni, da je tako povsem ustrezno, takoj ko je bilo dejstvo, da se bo odslej na delo in z dela vozil z drugega naslova, v skladu s kolektivno pogodbo o tem ustrezno obvestil delodajalca in podpisal novo izjavo z dne 30. 9. 2013. Pritožnik se je v mesecu septembru 2013 zaradi postopka selitve iz Portoroža in zaradi postopka prodaje stanovanja v Portorožu nekajkrat na delo še vedno peljal iz Portoroža, ostale dni pa iz Trbovelj, zato je delodajalec v času med 4. 9. 2013 in 30. 9. 2013, ko je opravljal nadzor preko pooblaščenih osebe ugotovil in posledično sklepal, da se pritožnik na delo ne vozi iz naslova _____.

Dejstvo, da se pritožnik nekajkrat na v mesecu na delo pripelje z drugega naslova oziroma se iz delovnega mesta odpelje na drugi naslov, je pritožnik vodji kadrovske službe tudi pojasnil in jo o tem tudi seznanil. Zgolj na podlagi ugotovitve pooblaščenih osebe, ki je v tednu od 4. 9. 2013 do 30. 9. 2013 opravljala nadzor nad pritožnikom po njegovem mnenju nikakor ni mogoče zaključiti, da se je pritožnik na delo vozil iz drugega naslova (-----) in ne iz naslova -----, kot to navaja delodajalec. Po njegovem mnenju tudi ni podan razlog za izredno odpoved iz prve, druge ali pete alineje prvega odstavka 110. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, v nadaljevanju ZDR-1), saj si ni imel namena pridobiti premoženjske koristi v višini 201,44 EUR z uveljavljanjem povračila stroškov prevoza na delo in z dela, temveč je šlo le za nekajkratno vožnjo iz drugega naslova na delovno mesto, o čemer je tudi ustrezno opozoril direktorico kadrovske službe, zato po mnenju pritožnika odpade razlog za izredno odpoved. Nadalje pritožnik meni, da niso podani elementi kaznivega dejanja, ki jih navaja delodajalec. V kolikor bi pritožnik imel goljufivi namen, potem ne bi dne 30. 9. 2013 podpisal nove izjave, od katerega od tedaj dalje prihaja na delo in z dela. Prav tako pritožnik ne bi vodji kadrovskega poslovanja pojasnil, da naj se mu že za mesec september 2013 potni stroški obračunavajo iz novega naslova (-----) Pri tem tako ni bil podan namen pridobiti si kakršnokoli premoženjsko korist, temveč so bili razlogi, da se je pritožnik na delo in z dela v spornem obdobju večinoma vozil iz drugega naslova povsem drugačni in utemeljeni, nikakor pa razlog ni bil pridobiti si protipravno premoženjsko korist, kar pa pomeni, da kaznivo dejanje goljufije po Kazenskem zakoniku Republike Slovenije ni podano, posledično pa ni podan razlog za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi. Ob tem se pritožnik sklicuje na sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča Republike Slovenije, VDSS _____, potrjeno s sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije VIII _____. V dopolnitvi pritožbe z dne 6. 11. 2013 pritožnik navaja, da je dne 5. 11. 2013 prejel obračun plače za mesec oktober 2013, iz katerega izhaja, da mu je delodajalec za mesec september 2013 obračunal potne stroške v skupni višini 97,20 EUR, takšen obračun je povsem nerazumljiv zato prosi za pojasnila o obračunih za mesec september 2013 in izplačila potnih stroškov pritožniku v mesecu septembru 2013. Dodaja, da iz obračuna plač za mesec oktober 2013 namreč ni razvidno, na kakšen način oziroma po kakšni metodi je delodajalec sploh prišel do povračila potnih stroškov v višini 97,20 EUR, kot to izhaja iz citiranega obračuna oziroma kaj ta znesek sploh predstavlja. Posledično namreč ni mogoče trditi, da je pritožnik v mesecu septembru 2013 prejel protipravno premoženjsko korist v znesku 201,44 EUR, kot mu to očita delodajalec v izpodbijanem sklepu. Pritožnik tako zavrača izplačilo potnih stroškov iz naslova -----, saj je v izjavi za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela z dne 30. 9. 2013 navedel, da že za mesec september uveljavlja potne stroške tako, kot mu pripadajo v skladu z izjavo z dne 30. 9. 2013. Dodaja, da v obrazcu izjave z dne 30. 9. 2013 ni mogoče natančno specificirati, od katerega dne se pritožnik na delo in z dela vozi iz naslova -----, zato je pritožnik v kadrovske službi ob podpisu izjave posebej opozoril na dejstvo, da se je na delo iz prej navedenega naslova vozil mesecu septembru 2013 ter da naj mu delodajalec tako obračuna tudi povračilo potnih stroškov. V svoji dopolnitvi pritožbe z dne 11. 11. 2013 pa je pritožnik navedel, da iz obrazložitve -----izhaja, da se potni stroški obračunavajo z zamikom, zaradi česar je pritožnik povsem pravočasno podal izjavo glede uveljavljanja potnih stroškov za mesec september 2013. Na podlagi navedenega predlaga, da se izpodbijani sklep odpravi ter se mu povrnejo pritožbeni stroški roku 8 dni od odločitve pritožbenega organa, v primeru zamuda skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Pritožnik prilaga stroškovnik 370,40 EUR in 22 % DDV.

Pritožba ni utemeljena.

Komisija za pritožbe je po ugotovitvi, da je vložena pritožba zoper izpodbijani sklep pravočasna, dovoljena in vložena po upravičeni osebi in po pregledu pritožbenih navedb in priložene spisovne dokumentacije ter veljavnih predpisov ugotovila, kot sledi iz nadaljevanja obrazložitve.

ZJU v prvem odstavku 154. člena določa, da pogodba o zaposlitvi javnega uslužbenca preneha veljati na načine, ki jih določa zakon o delovnih razmerjih, v tretjem odstavku istega člena pa določa, da se za posamezne načine prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi uporablja zakon o delovnih razmerjih, če ZJU ne določa drugače. Razloge za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi določa veljavni Zakon o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, v nadaljevanju ZDR-1) v 110. členu. V skladu s 1. in 2. alineo prvega odstavka navedene določbe lahko delodajalec izredno odpove pogodbo delavcu, če le ta naklepoma ali iz hude malomarnosti huje krši pogodbene ali druge obveznosti iz delovnega razmerja, kršitev pa ima vse znake kaznivega dejanja.

Neprepričljive so pritožnikove navedbe, češ da se je ves čas do oktobra 2013 na delo in z dela vozil iz naslova -----, saj jih pritožnik sam ovrže, ko nato zatrjuje, da se je morda enkrat ali dvakrat v mesecu, razen v septembru 2013 nekoliko večkrat zgodilo, da je pritožnik prespal in se na delo vrnil iz naslova ----- . Dodatno jih ovrže z navedbo, da je v mesecu septembru 2013 v Trbovljah prespal večkrat zaradi procesa selitve iz Portoroža. Da so pritožnikove zadevne navedbe neutemeljene, je jasno razvidno iz dokumentacije, saj se je pritožnik v obdobju od 16. 9. 2013 do 29. 9. 2013 (to je 8 krat) v službo odpeljal iz naslova ----- in sicer vsak dan z izjemo sobot in nedelj ter 19. 9. 2013, ko detektiv ni opazil, kdaj je pritožnik odšel v službo ter 18. 9. 2013, ki je brezpredmeten, saj je takrat pritožnik bil na letnem dopustu in je le 18 minut evidencialno svojo prisotnost na delovnem mestu. V obdobju od 4. 9. 2013 do 15. 9. 2013 pa pritožnik ni prihajal na delovno mesto iz naslova ----- . Opaziti ni bilo osebe, ki bi ustrezala opisu pritožnika in bi odšla na delo oziroma v navedenem obdobju ni niti ena oseba zapustila parkirišče z osebnim avtomobilom niti ni odšla peš, prav tako pa ni bilo opaziti vozila, ki ga uporablja pritožnik. Edini dan, ko je pritožnikov avto v obdobju od 4. 9. 2013 do 15. 9. 2013 bil v Portorožu (avto znamke -----), je bila nedelja 8. 9. 2013, kar pa je nerelevantno, saj delodajalca ne zanima, kjer se nahajajo javni uslužbenci izven delovnega časa.

Iz navedenega nedvomno izhaja, da pritožnik od 4. 9. 2013 do 29. 9. 2013, ko je 1. 10. 2013 podal novo izjavo za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela z dne 30. 9. 2013, ni prihajal na delo iz naslova ----- . Nadalje niso utemeljene pritožnikove navedbe, da zavrača izplačilo potnih stroškov iz naslova -----, ker da je v citirani izjavi navedel, da že za mesec september 2013 uveljavlja plačilo stroškov prevoza na delo in z dela z naslova ----- V citirani izjavi namreč ni njegove izjave, da uveljavlja potne stroške že za mesec september 2013 iz slednjega naslova. Pritožnik bi namreč lahko že takoj po seznanitvi z možnostjo nadzora dne 29. 8. 2013, podal novo izjavo, ki bi veljala od septembra 2013 dalje. Prav tako niso utemeljene pritožnikove navedbe, češ da v obrazcu izjave z dne 30. 9. 2013 ni mogoče specificirati, od katerega dne dalje se pritožnik na delo in z dela vozi iz naslova ----- in da je zato pritožnik v kadrovske službi ob podpisu izjave posebej opozoril na dejstvo, da se je na delo iz prej navedenega naslova vozil že v mesecu septembru 2013 in da naj mu delodajalec tako obračuna tudi povračilo stroškov prevoza na delo in z dela. Delodajalec namreč lahko pri

povračilu stroškov prevoza na delo in z dela upošteva novo izjavo le z dnem, ko javni uslužbenec poda novo izjavo, in ne za nazaj, javni uslužbenec pa je dolžan vsako spremembo podatkov iz izjave sporočiti v osmih dneh Službi za kadrovske zadeve, kot je to tudi izrecno navedeno v izjavi.

V zvezi z pritožbenimi navedbami v dopolnitvah pritožbe z dne 6. 11. 2013 in 11. 11. 2013, pa je iz dokumentacije razviden način, kako so bili pritožniku obračunani stroški prevoza na delo in z dela za mesec september 2013, ki ga je pritožnik tudi prejel s strani delodajalca dne 8. 11. 2013, zato ga Komisija za pritožbe ne vključuje v to obrazložitev, temveč poudarja, da samo dejstvo, da se potni stroški obračunavajo z zamikom, ne odvezuje javnega uslužbenca dolžnosti, da vsako spremembo podatkov iz izjave sporoči v osmih dneh Službi za kadrovske zadeve, kot je to tudi izrecno navedeno v izjavi. Posledično ni utemeljena navedba pritožnika, da je povsem pravočasno podal izjavo glede uveljavljanja potnih stroškov za mesec september 2013. Pritožnik je tako kršil tudi 36. člen ZDR-1, po katerem je delavec zavezan obveščati delodajalca o bistvenih okoliščinah, ki bi vplivale ali bi lahko vplivale na izpolnjevanje njegovih pogodbenih obveznosti, in o vseh spremembah podatkov, ki vplivajo na izpolnjevanje pravic iz delovnega razmerja.

Prav tako so neprepičljive pritožnikove navedbe, ko po eni strani navaja, da je takoj (to je 30. 9. 2013), ko je bilo dejstvo, da se bo odslej na delovno mesto vozil iz drugega naslova znano, ustrezno obvestil delodajalca in dne 30. 9. 2013 podpisal novo izjavo, po drugi strani pa navaja, da je v mesecu septembru 2013 večkrat prespal v ----- zaradi procesa selitve iz Portoroža. Če je pritožnik zaradi procesa selitve iz Portoroža večkrat v septembru 2013 prespal na -----, je torej že prej in ne šele 30. 9. 2013 vedel, da se prav zaradi procesa selitve ne bo vozil na delo in z dela iz naslova -----.

Glede na obrazložitev izpodbijanega sklepa in vse navedeno Komisija za pritožbe ugotavlja, da je podan odpovedni razlog iz 1. in 2. alinee prvega odstavka 110. člena ZDR-1. Ob tem poudarja, da je pritožnikovo sklicevanje na sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča Republike Slovenije, VDSS _____, potrjeno s sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije VIII _____ v konkretnem primeru irelevantno, saj je v tem primeru tožnik prihajal na delo in z dela z naslova stalnega prebivališča, le občasno je prespal pri starših, medtem ko je iz prej pojasnjene in dokumentacije razvidno, da pritožnik od 4. 9. 2013 do 29. 9. 2013 ni prihajal na delo in z dela iz naslova -----.

V zvezi s sumom, izraženim v obrazložitvi izpodbijanega sklepa, da je pritožnik tudi pred septembrom 2013 zlorabljal stroške prevoza, pa je to za presojo v tej zadevi irelevantno, saj se v izreku očita pritožniku le, da je v obdobju od 4. 9. 2013 do 29. 9. 2013 podal neresnične podatke v zvezi s povračilom stroškov prevoza na delo in z dela.

Organ prve stopnje je po oceni Komisije za pritožbe ustrezno utemeljil tudi pogoj iz prvega odstavka 109. člena ZDR-1, in sicer da s pritožnikom, zaradi narave njegovega dela, ni mogoče nadaljevati delovnega razmerja niti do izteka odpovednega roka.

Nadalje Komisija za pritožbe ugotavlja, da je bila izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi v konkretnem primeru tudi postopkovno pravilna in izpeljana v skladu z določbami ZDR-1. Pritožniku je bilo vročeno obvestilo o uvedbi postopka izredne odpovedi o zaposlitvi in vabilo na zagovor, št. ----- z dne 7. 10. 2013. Kot izhaja iz Zapisnika o zagovoru z dne 11. 10. 2013 se je pritožnik zagovora tudi udeležil, podal pa je tudi pisni zagovor. Izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi je bila v konkretnem primeru podana v rokih iz drugega odstavka 109. člena ZDR-1.

Ob ugotovitvi, da pritožbene navedbe niso utemeljene, da je izpodbijani sklep pravilen in na zakonu utemeljen, je pritožbo, v skladu s prvim odstavkom 248. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06– uradno prečiščeno besedilo in naslednji; v nadaljevanju ZUP) kot neutemeljeno zavrnila in sklenila, tako kot je razvidno iz 1. točke izreka tega sklepa.

Drugi odstavek 118. člena ZUP določa, da če organ na drugi stopnji zavrže ali zavrne pravno sredstvo ali sam odloči o zadevi, odloči tudi o stroških, ki so nastali med postopkom v zvezi z njim. Glede na to, da pritožnik s pritožbo ni uspel, je Komisija za pritožbe na podlagi drugega odstavka 118. člena ZUP v povezavi z drugim odstavkom 113. člena ZUP odločila, tako kot izhaja iz 2. točke izreka tega sklepa.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Pritožnik lahko v 30 dneh od dneva prejema tega sklepa začne postopek pred sodiščem, pristojnim za delovne spore. Tožba se vložijo pri pristojnem sodišču neposredno pisno ali pa se mu pošlje priporočeno po pošti. Tožbi je treba priložiti tudi ta sklep v izvorniku, prepisu ali kopiji ter po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca.

, univ. dipl. pravica
PRESEDNICA SENATA

VROČITI:

- osebno po ZUP-u!
- Ministrstvo